

Levél Jul 26^{án} 1855.

Válasz 11. aug.

V. 513 / 819

Édes Aranybácsi!

Tegnap vettem kedves leveled, mely mindenestre e-
legest késett, de a melyet én nem is vártam fe-
szülten, kíváncsán híven hogy abban nem szem-
re hányást, de tanácsot fogok találni.

Köszönöm verseim beállítását ismét a já-
ratat, de mintán Gyulai csakugyan is
is én rendelkezem, nem akarom meg Arany-
bácsit is untatni, annyival inkább hogy noha
filmit nem vagyok, előre sem érve-
sen lenniel; — mint ezt Aranybácsi is hi-
sejéni leveleiben. Rendelkezem pedig így:

1. A honvágy (sejéti) jön a Delibabban. 2. Az utól-
só lovag jön a Farsz albumban. 3. Velence a Gy-
lai arviziónyban. Keményérmed ugyan
felküldött verseim sem voltak elegendő népies-
s és noha újra felküldök, nem hiszem hogy hozzá-
jól adhasz valamin. Ha Gyulai majd

é versekről tudósít, kifejelem nehe-
sített erővel, részint a Delibáb részint
a Tomory ij lapja számára: 1. Lantico
2. Elba. 3. Kadárnál. ~~Erután~~ 4. Ejjel. Erután
nehány jobbacska eroticumot. 1. Smit most
küldöl. 2. bácsinál. 2. S. Nicolaz. Anacreon felé.
3. S. S. auktat se veddel. 4. Többet itt letem alatt
nem akarod kiadni, ha csak még jobbat
nem irván, valamelyiket ki nem essélem,
S. Kőlygfutatóról pedig, régi antipathiait ki,
nál fogva, snűren a tarom magam tartani.
Snd kisrem jól választottam verseimből,
mintán régieket kiadni nem szeretnék, em-
pán attól felel hogy egyik, másik, pedig nem a
rossza - ki nem jöhet.

Tanévind é hoban végnövel. Szép dolog.
Aranybácsi Somorbe megye? Rút dolog.

De azt tudom, hogy te nem megyel
Egyiptomba a nélkül hogy Aranybácsit
lássam.

Merey bácsinál átültem a levelet.
Levére jut eszembe hogy Gyulai, tilosain
ugyan de tökéletesen érthetőleg azt írta hogy
valami bosszossal kritikai miatt duellált.
Tud erről Aranybácsi valamit? Ugyan ha
tud, kérem írja meg küldés hogy szeretlek,
én indiszkrét dolognak tartokam magától
kérdősködni.

Áldja meg az Isten!

szerető barátja

Tizsa Domoloff

92. Sors és érelem

Tudad midőn mint gyermekel
 A lomb alatt elvegtünk,
 És minden tárgyról örömet
 Mint méhe méretet szedünk?
 Beszéltünk arról a mi van,
 - Arról mi lesz is, - vidorán.
 Szóttunk együtt jövődöt,
 Szépet, és bizony jövődöt.

Te, - akkor is már nyugtalan,
 Vágytál sorrod köréből.
 Kitértél vágytál mintalan
 É' honnát szűz öleből.
 - Tengerre is, hola' vihar
 A parttól partra átvall.
 Sőt, távol napreleket
 Elmoddát eltedet meg.

En, mint jámbor, szelíd fiú,
 Mondam, maradjunk itt honn.
 Degenföld oly szomorú.
 Itt elhetünk jól és bizony.

De te csak bércen tengeren.
 - (Es nem mondat hagyjér velem!!) -
 Te rajban, egymagadban
 - En veled nyugalomban!

Im az idő a' mint futott,
 Sorsunkat megcserélte,
 Veled az otthon, és csend jutott
 En meg hánylódom érte.
 - De én a' meseri tengeren
 Mozt is szeretlek kedvesem!
 - De te a' csendjében
 Mozt sem szeretlek csereben!

